

velika množina takih odpadkov za gnojenje na razpolaganje. In tako se tudi v veliki meri z njimi gnojiti ne more. Večidel bode bolje kazalo jih za napravo komposta porabiti. Če se na kompostnem kupu z apnom pomešajo, se gnjilec roževine z apnom v saliterokislo apno sveže, kateri gnoj naj bolje strnenim sadežem dene. In sicer se sme pred setvijo z takim gnojem le v pičli meri gnojiti. Kot kompostni gnoj slabe setve nekoliko popravi, vendar pa naj bolj pospešuje bujno rast krompirjevega perja ne pa rast gomolja. Če se tedaj v nekaterih krajih vendar z takim gnojem krompirju gnoji, se gleda pri tem le bolj na prihodno strneno setev, nego na obilico pridelkov krompirja.

Kako visoko se morajo panji postavljati. Više ko 1.5 metra t. j. blizo 5' bi se panji ne smeli postavljati, ker se sicer pretežko do njih priti more in sploh vse ravnanje z njimi težavno postane.

Konjsko usnjeno upravo lahko obvarujemo plesnobe, gnitja itd. s tem, da denemo med mast, s katero se usnje maže, nekoliko glicerina. Usnje se potem ne lomi, se ne premoči in je obvarovano hitrega gnitja.

Štajersko konjerejsko društvo je sklenolo okrajne zastope prositi za podporo v denarjih in letos premije delivati v Brežicah, v Ormužu, v Šmarji in v Slov. Gradcu. Za okrajne prednike konjerejskega društva so izvoljeni gg.: Andrej Zupanc v Pristovi, Jož. Zupan v Laškem, Anton Pregl v Brežicah, Janez Stadler pri sv. Petru pod sv. gorami, dr. Ulrih na Vranskem, dr. Anton Pibler v Arvežu, grof Orsay v Frauenhofu pri Mariboru. Društvensko svetinjo so za posebne zasluge in kot izvrstni konjerejci dobili gg. Detiček in Paumgartner v Konjicah, Janez Fric v Arnivasi, Janez Kočevar, Blaž Klemenčič in Weinigerholz v Središču, Martin Sevnik v Malemvrhu, Janez Kovačič v Glogovembrodu, baron Post v Polskavi, Bauman v Bistriči, Anton Jurinec v Banoveh in Juri Ferenc v Budiševcih.

Sejmovi. 24. aprila v Dolu, v Ivniku, pri sv. Jurju na Pesnici, pri sv. Jurju pri Celju, v Vojniku, v Kaniži, pri sv. Lenartu, v Ptuj, v Pleterju, v Središču, v Mozirju, v Rogatecu, v Laškem, v Hočah, v Cirkovicah. 25. aprila pri sv. Jurju na Savnici, pod Tobrom, v Gotovljah, v Kostivnici, v Gornji Polskavi, v Slov. Gradcu, v Vozenici. 26. aprila v Apačah, v Kozjem, na Vranskem, v Orešju, na Ponkvi in pri sv. Mohorju.

Dopisi.

Iz Maribora. (Razne novosti — Seidl). Veliki petek obhajamo Katoličani v sveti tihoti — zvonovi molčijo. Zato nas je nekoliko neljubo dirnolo, ko so tukajšni luterani celi predpolden v petek zvonili. — Mariborski pevci in gasilci so z

graškimi in dunajskimi tovariši hotli velikonočno nedeljo iti v Varaždin ter z ondišnjimi Judi in nemčurji napraviti sijajno „Sängertag“. Priprave so bile velike: 4 bande godcev, 18 kočij v Čakovcu, slavoloki, nemških in drugih zastav brez števila. Toda Varaždinski narodnjaki so banu v Zagreb telegrafirali, da se bojé hude rabuke, če pridejo nemški pevci in gasilci v Varaždin. Vsled tega je ban ovi „Sängertag“ ali prav za prav nemško demonstracijo prepovedal. Mariborčani so ostali doma in se strašno jezijo. Hrvati pa so slavoleke podrli in nemške zastave raztrgali. — Sedaj mora naša šolska mladež že ob 7. uri v šolo. Dijaki, kateri se najraje v jutru učijo, profesorji, ki radi dolgo spijo, potem kuharice so zaradi te šolske priprave jako nevoljne. — Mestni šolski svet je pesniku 70letnemu grofu Auerspergu pismeno čestital. Toda pismo je tako borno in okorno skrpano, da smo se res čudili! Od takih učenih gospodov smo kaj boljšega pričakovali. — Meseca septembra bo tukaj vinorejska razstava. V pripravi odbor so izvoljeni sami Nemci, čeravno imamo Slovenci v Mariboru 3 poslance stanujoče. Taka brezobzirnost bo tudi Slovence prisilila k brezobzirnosti. Utegnemo se za razstavo malo ali nič brigati! G. Seidlu se huda godi. V Gradcu so mu rubili tiste goldinarje, katere si je kot deželni poslanec zaslužil. (!) Na njegovo 2800 fl. cenjeno posestvo v Rožpahu pa sta 2 upnika segnola. Nek Fischer zavolj dolžnih 1623 in Emilija žl. Steinberg zaradi 4104 fl. Da bi bil g. Seidl učitelju Kocmutu izplačal nabrano šolnino, tega še nismo izvedeli. — Znani in mnogočislani vrčnik g. Ferd. Jüttner je umrl 74 let star.

Od sv. Lenarta v Slov. goricah. (Ozimina, zajci, povodenj). Za ozimino smo letos se jako bali; mislili smo, da je pod debelo in dolgo ležečo snežno odejo vsa segnjila. Hvala Bogu, strah nam je bil prazen! Ozimina je vsa lepa in sedaj veselo zeleni in raste; tudi sneg meseca marca jej ni škodil. Edino v bolj nizkih legah je zimski mraz ozimino poškodil, posebno tam, kjer so gospodarji novo seme sejali. — Toda brez žalosti in škode vendar nismo vsi gospodarji zimi odšli. Gospodarjem, ki so imeli v sadunostnikih kaj mladega drevesja, so nadležni zajci tu pa tam hudo nesrečo prizadjali, ker so toliko lepih mladih drevesc objedli, kakor še nikoli poprej. Človek bi se lahko razjokal, ako taka, potrebna skorje oropana drevesca pogleda. Nekateri so v jeseni drevesca sicer namazali, pa letos ni pomagalo nič zoper zajčjo požrešnost. Se celo vinograde so te gladovne stvari napadale in vinske trte objedavale. Tako so pri sv. Marjeti v vinogradu usnarja g. Urbančiča zajci na 400 □ metrov velikem zemljišču vsako trto tako pokončali, da se mora sedaj vse iz nova saditi. — Pesnica je poplavlila celo dolgo in široko dolino ter mnogo škode prizadjala kmetom in mlinarjem. Potreba pesniško strugo popraviti se kaže čedalje bolj — očitno.

Iz Ptuja. (Uboj — tatbina). 7. aprila je šel Jožef Lovrec s svojo ženo iz vinograda v Oblačku domu. Poidčki sta se zakonska svačila in začela tepsti. Ženin brat Arnuš je sestri pribitil na pomoč in je Lovrec s krampom po glavi udaril; Lovrec je ušel v vinograd ves krvav. Toda razkačenih 6 možkih je pritrsnoloz za njim in ga iz nova mučilo. Ko je nesrečnež že na tleh ležal, še komaj nekoliko živ, mu je grozovitni Jaka Bruner špičast kol v glavo porinol, da je Lovrec brž dušo izdihnil. Morivci so usmrtnenega potem pustili na morišču, kder je telo ležalo do drugega dne. Zločinci so sedaj zaprti! — Pri kočljari Ani Čuš v Juršincih so nepoznani tatovi vlomili in pobrali vso obleko; škoda se ceni na 140 fl.

Iz Celja. Porotna sodnija je 1. t. m. imela pod predsedništvom novega predsednika okrožne sodnije celjske, g. Heinricherja obravnavo zoper Stefana Polajžerja, ki je svojo mater ubil. Sodnija ga je obsodila k smrti na vislicah. Morivec je še komaj 31 let star. — Naši nemškutarji so sedaj dobili, kar so si že dolgo želeli, nemško novino, tiskano v Celju. Bodi jim ta igrača; brali bodo list itak sami. Kajti za celjsko mestno klepetanje se bo težko kdo zunanjih zanimival. — Nedavno je v Kaplivesi tamošnji krčmar Miha Leben s kmetskim fantom Karlom Šketom imel hud ravs in kavs. Prišlo je do tepenja in ko se je krčmarica tudi vmes vtikala je srditi Šketa njo s krčmarjem vred črez prag zakadil tako, da si je ta rebra polomil. Leben sedaj na bolestin postelji vzdihuje, Šketa pa v celjski kajhi premišljuje žalostne nasledke pijančevanja in jeze. — Se o neke nesreči imam poročati! 17. marca v noči so trije možki na stezi med Sodnovasjo in Pristovo nenadno napadli Janeza Straška, posestnika v Mestinju, ki se je ravno vračal domu iz sejma v Podčetrtku. Tolovaji so ga zgrabili, s palicami topli in na tla vrgli in denarje vzeli, potem pa odbežali. Oropanec tolovajev ni poznal; pa ni dvomiti, da so bili tisti, ki so zakonska Jana in Emo Smolej oropali, kakor je „Slov. Gospodar“ v štev. 12. poročal. To so res žalostne prikazni! Ljudje se bodo morali orožati, kakor na Turškem!

Iz Koroškega. (Razne novosti). Kedar se liberalci v kaj zaletijo, potem ne prenehajo, dokler ne onemorejo. Taka je sedaj pri železnicah. Vsak poslanec se hoče svojim volilecem prikupiti s tem, da jim pomaga do kake železnice, če nje prav nič ni potreba, kakor na primer strahovito drage železnice iz Drauberga do Wolfsberga. Res ne vemo, kaj bodo ondi vozili; pa poslanec Ritter je svoje storil in zato so ga v Wolfsbergu hvalili in častili. Ovi Ritter je rodod Prus in upravni svetovalec pri 5 društvih na delnice. Slišimo, da bodo za novo železnico začeli pobirati milodarov; zlasti od posestnikov bi radi dobili zemljišča — zastonj! — Koroška poljedeljska šola v Celovcu šteje 8 učiteljev in samo 30 učencev, ki se mnogo predmetov uče, potrebnih in nepotrebnih, le zastran

verskega nauka, navoda k pobožnosti, k prejemanju zakramentov se ne stori nič. Zato pa tudi krščanski stariši nimajo veliko zaupanja na ovo šolo in odtod pičlo število učencev! — V Celovcu stavijo sedaj novo norišnico tik Glajne. Nek kmet je ondi mimo šel, kedar so gospodi komisijonarji prostor pregledovali. „Kaj pa bode te tukaj stavili?“ praša kmet. Eden izmed gospodov mu nevoljen odgovori: norišnico za kmete. „Sem si precej mislil, dostavi kmet, da bo kaj takega, za gospode bi ta norišnica itak bila premala“. — V nedeljo 9. t. m. je v vasi Kamnik pri Vetrinji blizu Celovca zvečer ob 1/9. uri nastal požar, ki je tri, proti Vetrinji ležeče poslopja uničil. Požarni straži iz Vetrinje in pozneje iz Celovca sta prišli gasiti, in posrečilo se je razširjanje ognja zapreči. Škoda je za pogorele seljake jako občutljiva; imeli so sicer, kakor se sliši, svoje imetje proti škodi po ognji zavarovano, a pozabili so plačati ob pravem času asekurančne premije. Tedaj ni upati, da bi se škoda povrnila. — Če se pomisli, koliko plačila da sedaj kmet ima, ni se čuditi, če on tudi asekurančni denar plačati pozabi.

Politični ogled.

Avstrijske dežale. Cesarski namestnik v Gradcu, baron Kubeck je sam dodal, da ni prav, da so v Mariboru, v Slov. Bistrici in pri sv. Lenartu nameščeni sodniki slovenščine nezmožni. Po končanem zboru so nemški, liberalni poslanci imeli skupno pojedino, pri kateri je graški poslanec dr. Schloffer neotesano brodaril v surovi napitnici rekoč: „živili isti 3 nemški sodniki, naj se jih število množi!“ Temu nemčurju se dobro vidi, kako bi rad vse Slovence požrl ali v žlici vode potopil; pa zastonj bo njegova zagrizena srditost! — Nasnovana preuredba volilnega reda je tako očitno pristranska in na korist liberalcem, da je te same nekoliko sram postalo in je niso letos djali na dnevni red! — Na Dunaju so kurzi na borzi hudo padli; cena zlata vedno narašča, papirna renta pa je padla celo na 64 fl. Uzroki tičijo v slabih nasledkih naše krive notranje in zunanje politike. Naši in magjarski ministri so si še vedno in hudo navskriž, čeravno so sami svilli cesar velikonočni torek skupnemu zborovanju predsedovali. Magjari čejo menj plačevati, kakor dosedaj in delež colninskih dohodkov, potem lastno banko, bankovce itd; naši ministri pa se jim nečejo udati. Na dalje se sedaj vidi, da je minister Andrassy 8 tednov zastonj delal za Turke in si prizadeval dognati, da bi Kristijani jegove nasvete in sultanove ponudbe sprejeli in položili orožje. Kristijani ga niso ubogali in se vojsknjejo čedalje bolj srečno. Vsled tega že pravijo na Dunaju, da bo minister Andrassy moral odstopiti; to pa bi potegnolo naše in magjarske ministre raz ministerskih stolov. Vojni minister pa neki hoče sam rad odstopiti. Toži namreč, da mu pri sedanjih naših razmerah ni